

Af *Ninn-Hansen* til landbrugsministeren (1. august 1963):

„Vil landbrugsministeren foranledige, at den af landsdommer Otto Lund-Andersen afgivne beretning i den såkaldte Wambersags sag straks offentliggøres?“

Mit spørgsmål er en naturlig konsekvens af et tidligere spørgsmål til landbrugsministeren den 5. december 1962 (Folketingstidende spalte 1470-74). Ved den lejlighed anmodede jeg ministeren om at sikre offentligheden adgang til at følge den af landbohøjskolens ledelse begærede undersøgelse i en disciplinærsag. I min motivering for spørgsmålet udtalte jeg bl. a. (spalte 1471): „Et almindeligt tjenestemandsførhør med udelukkelse af væsentlige retsplejegarantier og uden pligt til offentliggørelse af hele indstillingen er ikke en betryggende form for behandling af en så omfattende sag“.

Da landbrugsministeren gav tilsagn om at søge nedsat en ekstraordinær ret, hvis forhandlinger offentligheden kunne få adgang til at følge, og da landbrugsministeren ikke tog noget forbehold med hensyn til offentliggørelse af rettens indstilling, må jeg formene, at ministeren ved sin besvarelse af spørgsmålet i december måned har givet tilsagn om offentliggørelse af landsdommerens beretning. Jeg mener i øvrigt, at de afhøringer, der har fundet sted, i sig selv gør yderligere motivering for kravet om offentliggørelse af hele sagens behandling ubegrundet. Det vil selvsagt virke særdeles uheldigt, hvis offentligheden ikke får adgang til at opnå kendskab til sagen som helhed. Jeg henviser i den forbindelse til, at landbrugsministeren i den nævnte spørgetid gav udtryk for, at ministeren ønskede offentligheden omkring sagen (spalte 1474) „for at hindre, at den opfattelse vinder fodfæste, at landbohøjskolen skulle have noget at skjule“.

Da landsdommerens beretning ifølge meddelelser i pressen er tilsendt landbrugsministeren for et par uger siden, anmoder jeg om, at landbrugsministeren omgående foranlediger en offentliggørelse af beretningen som helhed.

Fiskeriminister *A. C. Normanns* svar på landbrugsministerens vegne (5. august 1963):

Landsdommer Lund-Andersens beretning

om undersøgelsen vedrørende docent Wamberg er på 379 sider, hvortil kommer en udskrift af forhandlingsprotokollen på 281 sider foruden sagens bilag, herunder de skriftlige indlæg af henholdsvis kammeradvokaten og højesteretssagfører Christrup på i alt ca. 160 sider. Dette omfattende materiale finder jeg det rimeligt at landbrugsministeren selv får lejlighed til at gøre sig bekendt med, inden det offentliggøres, men det er en selvfølge, at beretningen vil blive offentliggjort. Jeg regner med, at dette vil ske snarest muligt og i forbindelse med landbrugsministeriets konklusion.

Af *Poul Møller* til udenrigsministeren (3. august 1963):

„Vil udenrigsministeren oplyse indholdet af de svar, som ifølge statsministerens oplysning i fjernsynet den 21. og 24. juni var modtaget fra de seks fællesmarkedslande på forespørgsel fra den danske regering om disse landes stilling til forslaget om bopælspligt og forslaget om statens forkøbsret?“

Under fjernsynsudsendelserne den 21. og 24. juni forud for folkeafstemningen erklærede statsministeren, at regeringen havde orienteret sig i de seks fællesmarkedslande om disses indstilling til forslaget om bopælspligt og forslaget om statens forkøbsret.

Statsministeren besvarede imidlertid ikke spørgsmålet om, hvad de seks fællesmarkedslande havde svaret Danmark. Da disse besvarelser imidlertid er af afgørende betydning for de forestående fornyede forhandlinger om jordlovene, anmodes udenrigsministeren nu om at meddele svarene.

Udenrigsminister *Per Hækkerups* svar (9. august 1963):

Under et møde den 6. juli 1962 mellem en dansk embedsmandsdelegation og repræsentanter for kommissionen i Bruxelles, hvor man fra dansk side søgte en række tvivlsproblemer belyst vedrørende Det europæiske økonomiske Fællesskabs regler for kapitalbevægelser, rejste man fra dansk side bl. a. spørgsmålet, om fællesskabets kapitaldirektiv af 11. juni 1960 var til hinder for, at Danmark efter indtræden i fællesmarkedet kunne opretholde en lovgivning, der gør erhvervelse af fast ejendom til andet